

כח כתבה קח, וכשאחיה העמיד אותה על טעותה ענתה לו, כי הנביא בן אמוץ אמר כבר "וקוי ה' יחליפו כח".

אף החיד"א מזכירה לשבח וכשביקר בפירודת כשד"ר מארץ ישראל, נתקבל בכבוד רב על ידי האב"ד רבי יוסף, שכן שמו הלך לפניו. אף הרבנית קריינדל קבלתהו בסבר פנים יפות כיאות לחכם כמוהו. באותו פרק זמן נעלמו דגים משוק הפירודי, לאחר השתדלויות מרובות. הצליחה להשיג דג לכבוד שבת ושילמה תמורתו סך עשרה זהובים. כששמע החיד"א שלכבודו שילמו מחיר יקר כזה אמר, כי לפי דעתו זהו חילול השם.

בשבת אחרי התפילה התאסף קהל רב בביתו של הרב על מנת לחלק כבוד להחכם הספרדי. הרבנית כיבדה אותם בכל מיני מטעמים. ומהכבוד של הדג עשתה מטעמים מיוחדים, אולם להחיד"א לא נתנה מהכבוד לטעום. על שאלת החיד"א למה אין נותנים לו לטעום מהמאכל המיוחד שנעשה לכבודו ענתה לו הרבנית: במקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב... עם תלמידיו הרבים נמנה רבי מרדכי בנט אב"ד ניקלשבורג. מספריו נדפסו שו"ת "זכרון יוסף" ובסופו ליקוטים.

רבי אברהם המלאך

נפטר: י"ב בתשרי ה' תקל"ז

בנו של המגיד הרבי בר ממזריץ' וחתנו של רבי משולם פייביש מקרמניץ בעל "משנת חכמים".

אישיות נפלאה בעולם החסידי, מורם מעם ופרוש, עלה ונתעלה על כל בני דורו וזכה להערצת העולם עקב התנהגותו הקדושה העל אנושית.

כשנפטר הבעש"ט היה רבי אברהם כבן עשרים שנה, וכבר אז זכה להיקרא בשם מלאך. אביו המגיד זיווג לו חבר ללימודים והוא תלמידו הצעיר רבי שניאור זלמן מלאדי, תנאי התנו ביניהם שרבי אברהם ילמד את הרב קבלה והרב ר' שניאור זלמן את ר' אברהם — תורת הנגלה. מני אז התקשרו בקשרי ידידות שנמשכה

וכשדרש רבי יהונתן לראשונה ישב רבי יעקב על ידו, אף רבי יהונתן חילק כבוד רב לרבי יעקב. עד שפרצה המחלוקת המפורסמת ביניהם והרחיקה אותם זה מזה. בהיותו קנאי ואיש אמת נלחם על דעותיו בעז ובעיקר לא נשא פני מי שנחשד בעיניו בשבתאות, בפולמסו החרף עם רבי יהונתן איבשיץ התכון לשם שמים, אך גרם לכך חשד חנם.

ארבעה חדשים ישב רבי יעקב כלוא בחדרו ובמוצש"ק פ' בהר ברח לאמסטרדם. אשתו לא הלכה אחריו, כי הגישה משפט נגד רודפיו. המלך פרידריך החמישי מדניה זיכה את רבי יעקב והודיע, כי יעניש את הנוגע ברבי יעקב ובמשפחתו.

בשנת תקי"ב חזר לאלטונה חיבר ספרים רבים, ביניהם סידור התפילה המפורסם בשם "בית יעקב", "שאלת יעב"ץ", שו"ת "עץ אבות" "מור וקציעה", "לחם שמים" מטפחת ספרים ועוד.

רבי יעקב נפטר זקן ושבע יסורים, והוא בן שמונים שנה.

הניח שלשה בנים, רבי משולם זלמן אשכנזי, אב"ד בבית הכנסת המבורג בלונדון, רבי מאיר אב"ד קונסטנצין ורבי ארי' יהודה אשכנזי.

רבי יוסף שטיינהרד מפירודה

(בעל שו"ת "זכרון יוסף")

נפטר: כ' באב ה' תקל"ו

חתנו של רבי לייב מוכית, מפרשבורג וגיסו של רבי ישעיה ברלין מברסלוב. חריף ומעמיק, תופס ישיבה ומעמיד תלמידים הרבה. אשתו הרבנית היתה מפורסמת כגדולה בתורה וחכמה והוא מביא בשמה כמה חידושים שחידשה ומשבח אותם מאד.

כשבעלה נתמנה לאב"ד בפירודה, כתבה היא מכתב בשורה לאחיה רבי ישעיה ברלין ומסיימת, כי בעלה הסכים לקבל את המשרה הזאת מתוך תקוה, כי ה' יתן לו כח לנהל את עדתו בצדק ובמישרים.

אגב חורפתה שיבשה את מכתבה, ובמקום